

त्कुटकासन *Suça.* 1, 238, 4. 322, 2. उत्कुटकासन (sic) 2, 52, 11 (*VJUP.* 115).
नोत्कुटकास्तिष्ठेत् 143, 5. शत्रुमुपवेशयेत्कुटुकं वस्त्यागमनार्थम् 218, 10.
Hierher gehört vielleicht auch उत्कुटुकप्रकाश das Vermeiden einer aus-
gestreckten Lage *BURN.* Intr. 324, N. 1. उत्कुटुकस्य *VJUP.* 214.

उत्कुण *m.* Wanze *H.* 1209. = केशकीट *Haarlaus* *ÇKDr.* — Vgl. को-
लकुण, मत्कुण.

उत्कुल (उद् + कुल) *adj. f.* मा vom Geschlecht ausgeartet, seiner Fa-
milie Unehre machend *Çāk.* 123.

उत्कूल (von कूल् mit उद्) *m.* das Geschrei des Kokila: कोकिलो-
त्कूलनादित *R.* 5, 17, 8.

उत्कूट (उद् + कूट) *m.* Sonnenschirm *Hār.* 40.

उत्कूर्दन (von कूर्द् mit उद्) *n.* das in-die-Höhe-Springen: झुलमात्र-
मप्युत्कूर्दनशक्तिम नास्ति *PAÑKAT.* 124, 17.

उत्कूल (उद् + कूल) *adj.* auf der Höhe befindlich oder bergan ge-
hend *VS.* 30, 14. *adv.* उत्कूलम् bergan *AV.* 19, 25, 1.

उत्कृति (von कर्, कोरति mit उद्) *f.* ein Metrum von 104 (4 × 26)
Stilben *RV. PRAT.* 16, 56. *ĀHANDAS* 8. *COLEBR.* Misc. Ess. II, 164.

उत्कृष्ट (von कर्ष् mit उद्) *adj. 1)* herausgezogen, s. u. कर्ष — 2) eine
hohe oder höhere Stellung einnehmend, ausgezeichnet, vorzüglich (Ge-
gens. अर्पकृष्ट und अर्पकृष्ट); von Personen *M.* 5, 163, 7, 126, 8, 281, 365.
9, 35, 88, 335, 10, 96. *PAÑKAT.* 62, 3. उत्कृष्टवेदन das Heirathen eines Man-
nes (obj.) aus einer höhern Kaste *M.* 3, 44. ज्ञानोत्कृष्ट durch Kenntnisse aus-
gezeichnet 132. गुणोत्कृष्ट 8, 73. mit seinem subst. compon. *P.* 2, 1, 61. उ-
त्कृष्टवीर्य *PAÑKAT.* III, 36. उत्कृष्टभूम (उ° + भूमि) ausgezeichnete Boden
ĠATĀDH. im *ÇKDr.*

उत्कोच (von कुच् mit उद्) *m.* (m. f. *ÇKDr.*) Bestechung *TRIK.* 2, 8,
30. *H.* 737. *P.* 5, 1, 47, Sch. उत्कोचजीविन् *JĀG.* 1, 338.

उत्कोचक (von उत्कोच) 1) *adj.* der sich durch Geschenke bestechen
lässt *M.* 9, 258. — 2) *N. pr.* eines Tirtha *MBh.* 1, 6914, 6918.

उत्कोट (von कुट् mit उद्) *m.* *P.* 1, 2, 1, Sch.

उत्क्रम (von क्राम् mit उद्) *m.* 1) das Hinausgehen *VS.* 15, 9. *ÇAT.* Br.
13, 4, 2, 10. — 2) Unordnung, Verwirrung *H.* 1311.

उत्क्रमण (wie eben) *n.* 1) das Hinaufschreiten *VS.* 7, 26. — 2) das
Hinaustreten *ĀHAND.* Up. 8, 6, 6 = *КАТРОП.* 6, 16. *КАТ.* Ç. 19, 3, 17. (अ-
तरात्मनः) देहादुत्क्रमणम् *M.* 6, 63.

उत्क्रमणीय (wie eben) *adj.* zu verlassen, aufzugeben: न वेदवचनात्तात
न लोकवचनादपि । मतिरुत्क्रमणीया ते प्रयागमरणं प्रति ॥ *MBh.* 3, 8226.

उत्क्रान्ति (wie eben) *f.* 1) das Hinaufschreiten *VS.* 13, 9. *ÇAT.* Br. 12,
6, 2, 4. — 2) das Hinaustreten *Çāk.* zu *ĀHAND.* Up. 8, 6, 6. अग्रिमाणास्यो-
त्क्रान्तिप्रकारः *MADHUS.* in *Ind. St.* 1, 20, 15.

उत्क्रोद (vielleicht von क्रुद् = कुर्द् mit उद्) *m.* etwa *exsultatio*: यथा
बन्धान्मुचयाना उत्क्रोदं कुर्वते *TS.* 7, 5, 9, 2. — Vgl. उत्कूर्दन.

उत्क्रोश (von क्रुष् mit उद्) *m.* Meeradler *AK.* 2, 3, 23. *H.* 1335. *Suça.*
1, 203, 13. 377, 2.

उत्क्रोशीय von उत्क्रोश (चतुर्थर्थेषु) *gaṇa* उत्क्रादि zu *P.* 4, 2, 90.

उत्क्रोद (von क्रिद् mit उद्) *m.* das Nasswerden: वृद्धयोत्क्रोद *Suça.*
1, 50, 2. 2, 464, 3. 538, 20.

उत्क्रोदिन् (wie eben) *adj.* nass *Suça.* 1, 227, 4.

उत्क्रोश (von क्रिष् mit उद्) *m.* Aufregung, Beunruhigung; be-
zeichnet das Heraustreten der drei Flüssigkeiten (दोष) des Leibes
aus ihrem normalen Stande: कपोत्क्रोश *Suça.* 1, 133, 6. 207, 16. 211,
9. 332, 1. दोषोत्क्रोशात्तथाञ्च 2, 239, 9. दोषाणामुत्क्रोशजननं 331, 7. 354,
7. 191, 3. 209, 20. 402, 3.

उत्क्रोशक (wie eben) *m.* ein best. giftiges Insect *Suça.* 2, 288, 4.

उत्क्रोशन (wie eben) *adj.* aufregend: दद्यादुत्क्रोशनं पूर्वं मध्ये दोषह-
र्म् (वस्तिम्) *Suça.* 2, 226, 16.

उत्क्रोशिन् (wie eben) *adj.* dass.: कपोत्क्रोशिन् *Suça.* 1, 174, 9.

उत्क्रिप्त (von क्षिप् mit उद्) 1) *adj.* s. u. क्षिप् — 2) *m.* (!) die Frucht
der *Datura Metel* oder *fastuosa* (धुस्तूरफल), *ÇABDAK.* im *ÇKDr.*

उत्क्रिप्तिका (von उत्क्रिप्त) *f.* ein bes. Ohrschmuck *H.* 636. an orna-
ment in the shape of a crescent worn in the upper part of the ear *Wils.*

उत्क्षेप (von क्षिप् mit उद्) *m.* 1) das in-die-Höhe-Werfen, — Heben
Vop. 23, 28. धान्योत्क्षेपे निकाः स्यात् *TRIK.* 3, 3, 359. बाह्योत्क्षेपे (mit
Händeringen) क्रन्दितुं च प्रवृत्ता *Çāk.* 126. पद्मोत्क्षेपे *MEGH.* 48. das Aus-
breiten (der Flügel) *Suça.* 1, 208, 9. — 2) du. die Stellen über den Schläf-
fen *Suça.* 1, 343, 12. 17. 346, 11. शङ्खयोरुपरि केशात् उत्क्षेपौ नाम 351, 4.
— 3) *N. pr.* eines Landes (?) *LALIT.* 122 (Schrift von U.). *N. pr.* eines
Mannes *gaṇa* शिवादि zu *P.* 4, 1, 112.

उत्क्षेपक (wie eben) *m.* Kleiderdieb *JĀG.* 2, 274.

उत्क्षेपण (wie eben) *n.* 1) das in-die-Höhe-Werfen *H.* an. 4, 75. *KĀT.*
Ç. 5, 10, 21. *BAṢHĀP.* 5. धान्योत्क्षेपण = उत्कार *AK.* 3, 3, 36. das He-
ben: अतिमात्रलोहितलो बाह्योत्क्षेपणात् (beim Begießen der Bäume)
Çāk. 29. — 2) das Auswerfen *Suça.* 1, 97, 6. — 3) Dreschegel (धान्यम-
र्दनवस्तु) *MED.* n. 92. — 4) Fächer *MED.* — 5) sechzehn *Paṇa* *H.* an.
4, 76.

उत्खरिन् *m.* *N.* einer Gottheit *LALIT.* 267 (var. I. उत्कलि).

उत्खला *f.* ein bes. Parfum (मुरा, तालपर्णा) *ÇABDAK.* im *ÇKDr.* —
Scheinbar उद् + खल.

उत्खात (von खन् mit उद्) 1) *adj.* s. u. खन् — 2) *n.* Grube, Vertie-
fung, unebener Boden: रथेनानुत्खातस्तिमितगतिना *Çāk.* 192, v. 1.

उत्खातिन् (von उत्खात 2.) *adj.* grubig, uneben: भूमिः *Çāk.* 5, 12, v. 1.
उत्त partic. von 2. उद्; s. d.

उत्तंस *m.* = अर्तंस *AK.* 3, 4, 229. *H.* 634. an. 3, 747. *m.* *n.* *MED.* 8.
17. नोत्तंसं क्षिपति क्षितौ अथवातः सा *SĀH.* D. 53, 8. Davon उत्तंसित mit
einem solchen Schmuck versehen: चूडोत्तंसित *BHART.* 3, 1.

उत्तंसिक (von उत्तंस) *m.* *N. pr.* eines Nāga Cit. beim Sch. zu *H.* 1311.

उत्तङ्क *m.* *N. pr.* Var. von उत्तङ्क *MBh.* 1, 364 (vgl. p. 691, N.).

उत्तङ्ग (उत्तङ्क?) *m.* *N. pr.* eines Dieners von Çiva *Vjādi* zu *H.* 210.

उत्तट (उद् + तट) *adj.* aus dem Ufer getreten: नदीरयाः *RAGH.* 11, 58.

उत्तथ्य *m.* *N. pr.* Var. von उत्तथ्य *BAṢG.* P. in *VP.* 83, N. 3.

उत्तत (von तप् mit उद्) 1) *adj.* s. u. तप् — 2) *n.* gedörrtes Fleisch
AK. 2, 6, 3, 14. *TRIK.* 3, 3, 151. *H.* 624. an. 3, 251. *MED.* t. 97.

उत्तमित *s.* स्तम् (स्तम्) mit उद्.

उत्तम (von उद्) *gaṇa* उत्क्रादि zu *P.* 6, 1, 160. 1) *adj. f.* मा (Gegens.
अवम, अधम, कनीयस्, अधन्य, नीच, प्रथम, हीन) a) der höchste, oberste;
übertr. die höchste Stelle einnehmend, der vorzüglichste, trefflichste, be-